

"میزان رضایتمندی دانشجویان دندانپزشکی از خدمات آموزشی و عوامل مرتبط"

دکتر فرنا سیار^۱، دکتر حمیرا انصاری لاری^۲

۱- دانشیار گروه پرپودانتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران

۲- استادیار بخش پروتزهای دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی تهران

اصلاح نهایی: ۱۳۹۸/۲/۲ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۲/۳

وصول مقاله: ۱۳۹۷/۱۲/۲۵

قبلی میزان عدم تحقق اهداف آموزشی بین ۶۹ تا ۷۵ درصد گزارش گردید^(۳،۲) و نیز در مطالعه دیگری گزارش گردید که میزان استرس دانشجویان مرتبط با روابط استاد با دانشجو است که باعث عدم تمرکز و کاهش میزان یادگیری شده و با کارآیی دانشجو رابطه معکوس دارد.^(۴) این یافته ها نشان می دهد که مسئله آموزش دانشجویان رشته دندانپزشکی نیاز به توجه بیشتری دارد و از این جهت که این دانش آموزان در آینده مسئولیت سنگین درمان انسان ها را دارند، لازم و واجب است که تمهیداتی جهت ایجاد انگیزه در دانشجویان به کار برده شود. به نظر می رسد اگر شفاف سازی اهداف آموزشی و آنچه که باید یک دندانپزشک در درمان بیماران خود بداند و آشنا سازی دانشجویان به اهمیت که حرفه او در جامعه دارد، از ابتدای ورود دانشجویان به دانشکده در قالب پمفلت داده شود و چنانچه اساتید نیز همگام با سیاست آموزش دانشکده رفتار نمایند، بسیاری از دوگانگی ها و سلیقه های شخصی از بین رفته و دانشجو نیز به وظایف و نقش خود آشنا خواهد شد و انگیزه کافی برای آموختن خواهد داشت

References:

1. Gachkar L. Confounding in research. *Pejouhandeh*;2015;20(3):118-129. [Persian]
2. Alhani F, Toulabi T. Comparative evaluation of Student Nurses Professional Achievements and their 3 year educational course goals. *Yafteh* 2013;12(2):53-66. [Persian]
3. Torkzaban P, Kadkhodazadeh M, Seyyed zadeh TS, Soltanian A. Evaluation of educational achievements among senior dentistry students in Peiodontology department.. *J Med Edu Dev* 2017;9(23):1-9. [Persian]
4. Dalband m, Farhadi Nasab A. Assessment of stress factors among dental students of Hamadan Dental school. 2008; 13(4):48-52. [Persian]

اساس تشکیل دانشگاه ها، آموزش و ایجاد مهارت و توانمندی توام با ایجاد انگیزه و رضایتمندی دانشجویان است. اگر این مهم انجام نشود، برای فارغ التحصیلان و از آن مهمتر در رشته هایی که به نحوی با سلامت و جان انسان ها در ارتباط است، برای بیماران و جامعه پیامدهای ناگوار و عوارض منفی در پی خواهد داشت. با توجه به اهمیت موضوع، تحقیق در یکی از بخش های کلینیکی دانشکده دندانپزشکی در سال ۱۳۹۵ انجام شد که نتایج آن می تواند در جهت بهینه سازی آموزش دانشگاهی در کشور مورد توجه قرار گیرد و پایه ای برای تحقیقات گسترده تر در این حیطه باشد. در این تحقیق توصیفی، با رعایت اصول متدولوژی تحقیق، مشخص گردید که میزان رضایت در حد عالی از خدمات آموزش در دانشجویان به میزان ۵/۷ درصد، در حد خوب به میزان ۳۶/۲ درصد، در حد متوسط ۳۸،۴ درصد و در حد غیر قابل قبول (ضعیف) ۱۹/۲ درصد بود. در تفکیک خدمات آموزشی به سه حیطه "اهداف و برنامه ریزی آموزشی، اساتید، محیط آموزشی"، بیشترین نارضایتی در حیطه نامشخص بودن اهداف و برنامه ریزی آموزشی به میزان ۶۳/۴ درصد بود. عدم رضایت کلی در سه حیطه فوق ۵۸،۱ درصد بدست آمد.

مهمترین شاخص های عدم رضایت، نداشتن بیمار کافی، کم رنگ بودن نقش استاد در کاهش استرس دانشجویان، عدم هماهنگی آموزش های تئوری با فعالیت های بالینی، کمبود امکانات آموزشی بخش، عدم وجود معیار مشخص برای ارزیابی دانشجویان توسط اساتید، عدم حضور به موقع اساتید بر بالین بیمار و برخورد نامناسب اساتید با دانشجویان بود.

مسئله مهم و با ارزش دیگری که بدست آمد اینکه میزان عدم رضایت از خدمات آموزشی ارتباطی با جنس، وضعیت تاهل، سن، معدل، تحصیلات والدین، بعد خانوار (به عنوان شاخص اقتصادی و اجتماعی) نداشت. لازم به ذکر است که متدولوژی تحقیق بر اساس مطالعات مشابه قابل قبول بود.^(۱) در مطالعات